Klagande

[redacted]

Överklagat beslut

Göteborgs universitets beslut den 13 januari 2026 om anpassad examination (dnr DS2025/7043)

Nämndens beslut

Överklagandenämnden för högskolan undanröjer Göteborgs universitets beslut och visar ärendet åter till universitetet för ny prövning.

Bakgrund

[redacted] ansökte om att få anpassad examination på kursen Naturvårdsbiologi, examenskurs (BIO796) bl.a. i form av anpassningar vid muntlig examination efter beslut av examinator (examineras i mindre grupp) samt ”Studenten kan behöva få ställa frågor och få förtydliganden om uppgifter och instruktioner”

Göteborgs universitet beviljade anpassningen ”Studenten kan behöva få ställa frågor och få förtydliganden om uppgifter och instruktioner” men avslog ansökan i övrigt. Som skäl för beslutet angavs bl.a. följande.

Den muntliga examinationen av examensarbetet innefattar dels redovisning och diskussion av det egna arbetet, dels opponering på annan students arbete. Det förstnämnda sker vid två separata tillfällen, dels efter ca tio veckor då enbart studenten och examinator är närvarande, dels i slutet av kursen då övriga studenter på kursen inklusive den student som ska opponera förväntas vara närvarande. Att organisera och schemalägga dessa redovisningstillfällen kräver ett förhållandevis stort mått av koordinering då schemat måste passa examinatorer, handledare, kursledare och studenterna själva.

Redovisningstillfällena erbjuds i dagsläget vid fem tidpunkter på året (i slutet av respektive kvartil samt efter sommarterminen). För att underlätta planeringen går alla redovisningar att följa även via zoom, då både handledare och examinatorer ofta kan vara upptagna på annan ort. Att erbjuda ytterligare tillfällen utanför dessa tidpunkter är inte realistiskt då det dels skulle kräva allt för mycket merarbete, dels skulle påverka studenten som utses till opponent negativt.

Antalet studenter som redovisar vid respektive tillfälle kan variera mellan ca 20 och en, och samtliga förväntas vara på plats och ta del av varandras presentationer och de efterföljande diskussionerna. Detta är en viktig del i träningen i vetenskaplig kommunikation. Till detta kan tillkomma ytterligare några studenter som är i ett tidigare skede av sitt examensarbete, men som också uppmuntras komma och lyssna och ställa frågor som en förberedelse inför deras egna redovisningar. Normalt sett är det minst antal studenter som ska redovisa vid mitterminstillfällena, och studenterna som önskar så lite publik som möjligt kan alltså planera sitt arbete utifrån detta.

Ansökan om muntlig examination i mindre grupp avslås med motiveringen att grupperna redan bedöms vara förhållandevis små samt att det innebär logistiska hinder. Det universitetet kan erbjuda är att så långt det är möjligt planera utifrån att den aktuella presentationen inte går att följa via zoom (under förutsättning att examinatorn kan vara med på plats) samt att lägga den vid en tidpunkt på dagen då lärosätet bedömer att färre andra studenter kommer att närvara (men det måste fortfarande vara en rimlig tid för opponenten).

Yrkande m.m.

[redacted] överklagar beslutet i den del det avser att hennes ansökan om muntlig examination i mindre grupp avslogs. Hon anför bl.a. följande. Hon har en varaktig funktionsnedsättning och ett Nais-besked med rekommendation från samordnaren för pedagogiskt stöd om att vid muntlig examination få examineras i mindre grupp.

I lärandemålen i kursplanen för kursen BIO796 framgår det inte hur den muntliga presentationen måste genomföras. I information utanför kursplanen framgår att grupperna omfattar upp till omkring 20 studenter. Det är en öppen presentation där övriga studenters handledare och examinatorer närvarar, och även andra utomstående personer kan vara inbjudna av studenterna. Det skickas också en zoomlänk till alla som påbörjat sitt masterarbete på programmet, där studenterna uppmanas att titta på presentationerna. Det går inte att i förväg att säga hur många studenter utanför kursen som kommer att närvara på länken eller i klassrummet. Det går därför inte att säga om det är en mindre grupp eller ej, förrän presentationen börjar.

Hon fick inte beslutet om anpassad examination förrän dagen efter examinationen, den 13 januari 2026, vilket innebar att hon inte kunde förbereda sig för eller genomföra examinationen. Detta trots att hon ansökte om anpassad examination i god tid, den 30 oktober 2025, inför examinationstillfället som var den 12 januari 2026.

Beslutet är inte förenligt med Göteborgs universitets "Regler för studier" och "Regler för kursplan", där en student med dokumenterad varaktig funktionsnedsättning så långt det är möjligt ska erbjudas individuell anpassning under förutsättning att kursmålen kan uppnås. Beslutet om anpassad examination ska grunda sig på om anpassningen är förenlig med kursens mål, anpassningen möjliggör rättssäker examination och det är en skälig åtgärd som kan ges utan orimliga resurser. Avslag ska innehålla en tydlig motivering. Motiveringen ska

förklara vilket/vilka av kursens mål som inte bedöms kunna uppnås om anpassningen beviljas, varför det inte är möjligt att bedöma om studenten har uppnått kursens mål om anpassningen beviljas och/eller varför anpassningen inte är förenlig med en rättssäker examination.

Beslutet strider dels mot diskrimineringsförbudet i 1 kap. 4 § 3 i diskrimineringslagen (2008:567), dels mot universitetets egna regler. Anpassning om examination i mindre grupp kan inte anses ekonomiskt eller praktiskt omöjlig att lösa, särskilt inte då hon sedan flera år tillbaka varit en student på Göteborgs universitet, vilket räknas som en varaktig och omfattande relation. Anpassningen innebär att hon kan utföra presentationen av sin masteruppsats. Därefter har hon bara en kurs kvar och kan då ta ut en masterexamen. Efter examen har hon erbjudits en fast tjänst, vilket riskeras om hon inte kan slutföra utbildningen.

Hon har inte uppgett att hon vill ha en enskild examination, utan endast att hon vill garanteras att examinationen sker i mindre grupp. Detta kan inte garanteras om en öppen zoomlänk till presentationen skickas till studenter utanför kursen. Inte heller sker examinationen i mindre grupp om presentationen är öppen för alla och det inte går att veta vilka som kommer att närvara.

Enligt kursplanen för BIO796 ska "Kursen avslutas med ett seminarium tillsammans med övriga kursdeltagare där arbetet presenteras och försvaras". Ingenstans nämns att övriga utomstående ska vara med för att bli godkänd, eller att presentationen måste sändas live på en öppen zoomlänk som skickas till andra masterstudenter, även de som inte läser samma kurs eller ska presentera vid samma tillfälle. I lärandemålen nämns att "muntligt och skriftligt presentera och diskutera […] samt kunna anpassa en presentation till en given målgrupp". Det beskrivs inte att det måste vara framför en stor mängd människor.

Anpassningen att examinera i mindre grupp borde inte vara en oskälig åtgärd som kräver orimliga resurser från universitetet, särskilt inte då hon själv har föreslagit flera lösningar. Dels föreslog hon att man lägger hennes presentation efter en paus och meddelar att endast andra kurskamrater förväntas stanna kvar efter pausen, ej eventuella övriga åskådare, förutom hennes examinator och handledare. Dels att man stänger den öppna zoomlänken, och om hennes examinator eller handledare inte kan närvara fysiskt kan man skicka en privat zoomlänk till dem. Inga av dessa åtgärder skulle ta orimliga resurser från ett så stort universitet som Göteborgs universitet. Trots att universitet nekar anpassningen om att presentera i mindre grupp nämns att de eventuellt kan planera så att hennes presentation är sist och att de kanske kan stänga av zoom, men att de inte tänker garantera det. Det funkar tyvärr inte för henne att inte i förväg få veta om hon får en anpassning eller inte, särskilt inte då anmälan till examinationen är en månad innan examinationen.

I beslutet uppges att "Normalt sett är det minst antal studenter som ska redovisa vid mitterminstillfällena, och studenterna som önskar som önskar så lite publik som möjligt kan alltså planera sitt arbete utifrån detta". Det är inte en anpassning att man som student med funktionsnedsättning ska behöva skjuta på sin presentation med flera månader, vilket har stora negativa ekonomiska konsekvenser för individen, för att universitetet ska slippa göra anpassningar. Hon vill veta vad det kostar att starta

en ny privat zoomlänk (om det mot förmodan behövs) och planera så att hennes presentation sker sist på dagen efter en paus.

När hon tidigare (för samma kurs) ansökte om anpassad examination var beslutet att det godkändes i form av att hon skulle presentera på zoom. Det är inte en "mindre grupp", då det är samma mängd åhörare som vid fysisk examination. Utöver det uppgav kursens koordinator att hon skulle ha svårare att få högsta betyg om hon presenterade på zoom. Anpassningar för funktionsnedsättningar ska inte innebära att man riskerar att få sämre betyg.

Hon önskar uppfylla kursplanens mål genom att:
• den öppna zoomlänken stängs av för hennes presentation. Vid behov skapas en ny privat länk för examinator eller övriga studenter som ska presentera vid samma tillfälle eller opponera
• presentationen genomförs endast för examinator, handledare och övriga studenter som ska presentera vid samma tillfälle, samt eventuella övriga som är nödvändiga för examinationen
• det garanteras att hennes examination sker i mindre grupp, genom lämplig planering av examinationen.

Göteborgs universitet vidhåller sitt ställningstagande och anför i huvudsak följande. [redacted] har avseende redovisning av examensarbetet erbjudits att i möjligaste mån presentera sent i programmet och vid ett tillfälle då det är få som presenterar, dock med förklaring att det måste fungera med att examinator, opponent och eventuellt handledare kan vara på plats. Väldigt sällan är gruppen att presentera för särskilt stor och vad gäller öppen zoomlänk är det i allmänhet någon enstaka examinator eller handledare som inte kan vara på plats som närvarar på zoom.

Hon blev från kursledaren erbjuden att presentera utan zoomlänk om hennes examinator kunde närvara på plats, vilket han också kunde och hon informerades om. I slutänden blev [redacted] också schemalagd att hålla sin presentation i en väldigt liten grupp studenter som redovisar samtidigt (totalt tre studenter), vilket hon fått information om flera veckor i förväg.

Att hålla presentation för sina kurskamrater och kunna hantera diskussion med dessa är ett centralt innehåll i examenskursen varför lärosätet inte beviljat några särskilda anpassningar i form av specialutformad grupp vid presentationen. Många studenter är mycket nervösa inför presentationen och lärosätet har arbetat mycket med att skapa en bra och inkluderande stämning vid dessa tillfällen. Gruppstorleken är i allmänhet inte heller särskilt stor (10-15 studenter som mest). Lärosätet har i detta behandlat alla liknande ansökningar på samma sätt och kan inte se att det diskriminerar någon.

Ytterligare en anledning till att de inte beviljat detta är att om de öppnar för möjligheten får de fortsätta erbjuda anpassningen och det blir då en ohållbar logistik för lärosätet att organisera olika presentationstillfällen. De har försökt vara konstruktiva och tillmötesgående utan att formellt bevilja alla begärda anpassningar.

[redacted] har inkommit med ett yttrande, i vilket hon bl.a. uppger följande. Hon vill klargöra att hennes överklagande gäller ansökan om anpassad examination för presentationstillfället den 12 januari 2026. Universitetet hävdar i yttrandet att hon erbjöds att presentera sent i programmet och vid ett tillfälle då det är få som presenterar, vilket inte stämmer. Hennes ansökan gäller tillfället den 12 januari 2026 och hon fick inte beslutet förrän den 13 januari, dvs. efter presentations-tillfället. Därför kunde hon inte genomföra presentationen av uppsatsen den 12 januari utan tvingades vänta över två månader, vilket ledde till nekat studiemedel.

Universitetet skriver att hon fick presentera sent i programmet. I själva verket fick hon presentera först av alla, trots att hon uttryckt att hon skulle vara mest bekväm med att presentera sist, helst efter en paus så att övriga åskådare skulle lämna salen. Även de övriga förutsättningar universitetet nämner att hon fick gäller för presentationen den 23 mars 2026, alltså inte den 12 januari där hon i efterhand nekades anpassningen att presentera i mindre grupp. Universitetet erbjöd inte några anpassningar över huvud taget vad gäller presentationen den 12 januari, eftersom hon inte ens fick ett svar förrän dagen efter presentationen. Detta trots att samordnare för pedagogiskt stöd och studievägledare hade möte med kurskoordinator för att diskutera hennes behov av anpassad examination i mindre grupp och påminna om att hon väntade på beslut.

Hon föreslog ett möte med bl.a. personen som formellt fattat beslutet för att diskutera lösningar, vilket beslutsfattaren tackade nej till. Detta har skapat förvirring då enbart examinatorn kan neka anpassad examination. Examinatorn för BIO796 hade inget att göra med beslutet om att neka anpassad examination.

Hon håller inte med om att 20 studenter, deras handledare och examinatorer, inbjudna vänner och okänt antal deltagare på zoom kan anses vara ”förhållandevis liten grupp”. Dessutom sändes ett mejl ut av kurskoordinator där hon meddelade datum för presentationen, samt ”alla är hjärtligt välkomna! Sprid gärna till andra institutioner och studenter”. Även i yttrandet nämns att grupperna är små, ”10-15 studenter som mest”, vilket inte stämmer då det var runt 30 åskådare närvarande under en av presentationerna den 23 mars. Detta trots att hon informerades om att endast tre studenter skulle presentera den 23 mars. Alltså säger antalet studenter som ska presentera inget om det faktiska antalet åskådare under presentationen.

Universitetet nämner att många studenter är mycket nervösa inför presentationen, vilket inte kan jämställas med hennes dokumenterade långvariga funktionsnedsättning, där samordnaren för pedagogiskt stöd har rekommenderat att hon ska få anpassningen att presentera i mindre grupp baserat på hennes dokumenterade behov.

För övrigt gjorde hon en ny ansökan om anpassad examination för presentations-tillfället den 23 mars, men fick svaret att universitetet avvaktade med att fatta ett nytt beslut innan de fått svar från Överklagandenämnden. Detta trots att universitetet dröjde över en månad innan de skickade överklagandet till nämnden, trots att hon frågade om de skickat vidare det flera gånger. Därför hann hon inte få något nytt beslut innan presentationen den 23 mars.

Angående ”en anledning till att vi inte beviljat detta är att om vi öppnar för möjligheten får vi fortsätta erbjuda anpassningen…” (att presentera i mindre grupp), ställer hon sig frågande till att enligt studievägledare är det möjligt att få anpassningen att presentera i mindre grupp på examenskursen. Om det går att få denna anpassning undrar hon vad som krävs utöver rekommendation från samordnaren om att få presentera i mindre grupp. Att neka anpassningen bara för att inte öppna upp för andra studenter med funktionsnedsättningar att få möjligheten att presentera i mindre grupp låter som indirekt diskriminering. Studenter med funktionsnedsättningar som försvårar examination i stor grupp får sämre förutsättningar än övriga studenter. Det verkar inte som att en individuell prövning av skäliga anpassningar har gjorts.

Hon får uppfattningen att universitetet inte har utrett möjligheten till skäliga anpassningar i god tid innan den 12 januari 2026. Att i efterhand (trots att hon ansökte om anpassad examination redan den 30 oktober 2025, för presentation den 12 januari) påstå att man försökt möta hennes behov, trots att man inte har kontaktat henne eller ens fattat ett beslut förrän efter presentationen är inte att vara tillmötesgående. Att i efterhand erbjuda anpassningar utan att formellt bevilja dem skapar otydlighet hos studenten.

Hon bifogar skärmklipp på mejl från kurskoordinator angående att när hon tidigare (för samma kurs) ansökte om anpassad examination var beslutet att det godkändes. Detta går emot det universitetet skriver om att de behandlat alla ansökningar lika. Dock godkändes bara anpassad examination i form av att hon skulle presentera på zoom, vilket inte är ”mindre grupp”, då det är samma mängd åhörare som vid fysisk examination. Hon hade inte heller uppgett att det skulle underlätta för henne.

Skäl

Tillämpliga bestämmelser

Enligt 1 kap. 4 § 3 diskrimineringslagen (2008:567) avses med diskriminering bl.a. bristande tillgänglighet: att en person med en funktionsnedsättning missgynnas genom att sådana åtgärder för tillgänglighet inte har vidtagits för att den personen ska komma i en jämförbar situation med personer utan denna funktionsnedsättning som är skäliga utifrån krav på tillgänglighet i lag och annan författning, och med hänsyn till

– de ekonomiska och praktiska förutsättningarna,
– varaktigheten och omfattningen av förhållandet eller kontakten mellan verksamhetsutövaren och den enskilde, samt
– andra omständigheter av betydelse.

Enligt 4 kap. 18 § 2 samma lag får ett beslut av ett universitet eller en högskola med staten som huvudman, i fråga om utbildning enligt högskolelagen (1992:1434), överklagas till Överklagandenämnden för högskolan på den grunden att beslutet strider mot diskrimineringsförbudet i 1 kap. 4 § 3. Om Överklagandenämnden finner att det överklagade beslutet strider mot något av förbuden och att detta kan antas ha inverkat på utgången, ska beslutet undanröjas och ärendet, om det behövs, visas åter till universitetet eller högskolan för ny prövning.

Förarbeten avseende diskriminering
Med bristande tillgänglighet avses att en person med en funktionsnedsättning missgynnas genom att sådana åtgärder för tillgänglighet inte har vidtagits för att den personen ska komma i en jämförbar situation med personer utan denna funktionsnedsättning som är skäliga utifrån krav på tillgänglighet i lag och annan författning och med hänsyn till de ekonomiska och praktiska förutsättningarna, varaktigheten och omfattningen av förhållandet eller kontakten mellan verksamhetsutövaren och den enskilde, samt andra omständigheter av betydelse (se prop. 2013/14:198 s. 59).

En omständighet av betydelse som påverkar skälighetsbedömningen är att en åtgärd kan förväntas leda till att en person med en funktionsnedsättning får nytta av den. Om effekten endast blir marginell, bör det typiskt sett tala för att det inte kan krävas att tillgänglighetsåtgärden vidtas, i synnerhet om den skulle medföra en kostnad som inte är obetydlig (jfr prop. 2013/14:198 s. 129).

Vilken rätt till anpassningar och stöd i utbildningen som föreligger beror på vilka bestämmelser som gäller för den berörda utbildningen. Inom skolformer och utbildningsverksamhet där det inte finns lika långtgående bestämmelser om rätt till stöd som det finns för t.ex. grundskolan och gymnasieskolan, eller där sådana bestämmelser saknas, bör de åtgärder som kan komma i fråga i huvudsak vara av enkel beskaffenhet (se prop. 2013/14:198 s. 79).

På utbildningsområdet tar jämförelsen sikte på att den aktuella studerande kan genomföra studierna på ett sätt som är jämförbart med vad som är fallet för studerande utan en sådan funktionsnedsättning. Om någon – även bortsett från frågan om funktionsnedsättning – saknar sakliga förutsättningar för de studier det är fråga om, kan diskrimineringsförbudet om bristande tillgänglighet inte åberopas. Om någon sålunda inte uppfyller t.ex. gällande krav på förkunskaper, examinationskrav eller betygskriterier för studier på högskolan, kan han eller hon inte åberopa diskrimineringsförbudet om bristande tillgänglighet (se prop. 2013/14:198 s. 126).

Överklagandenämndens prövningsram
För att Överklagandenämnden ska kunna pröva ett överklagande krävs att det finns stöd för det i lag eller förordning. Ett beslut om pedagogiskt stöd eller anpassning av examination kan inte prövas med stöd av bestämmelserna i 12 kap. 2 § högskoleförordningen (1993:100). Däremot får ett beslut av ett lärosäte överklagas till Överklagandenämnden på den grunden att beslutet strider mot diskrimineringsförbudet avseende bristande tillgänglighet i 1 kap. 4 § 3 diskrimineringslagen. Detta framgår av 4 kap. 18 § 2 samma lag. Huruvida beslutet strider mot förbudet avseende indirekt diskriminering i 1 kap. 4 § 2 diskrimineringslagen faller utanför ramen för nämndens prövning.

Om Överklagandenämnden finner att det överklagade beslutet strider mot diskrimineringsförbudet avseende bristande tillgänglighet och att detta kan antas ha inverkat på utgången, ska beslutet undanröjas och ärendet, om det behövs, visas åter till universitetet eller högskolan för ny prövning. Överklagandenämnden kan således inte besluta om vilken anpassning eller åtgärd som ska genomföras.

Överklagandenämnden för högskolan är inte en tillsynsmyndighet över Göteborgs universitet. De synpunkter som [redacted] har framfört angående universitetets hantering av hennes ärende – bl.a. långsamt överlämnande av överklagandet till Överklagandenämnden och att beslutet inte fattades förrän dagen efter examinationstillfället den 12 januari 2026 – föranleder därför inte någon åtgärd från Överklagandenämndens sida.

Nämnden noterar vidare att [redacted] ansökan om anpassad examination avser höstterminen 2025 och att hon har uppgett att överklagandet avser examinationstillfället den 12 januari 2026. [redacted] har vidare uppgett att de förutsättningar som universitetet framfört i sitt yttrande att hon fick vid examinationen gäller examinationstillfället den 23 mars 2026, och att det som universitetet uppger om att hon fick presentera sent i programmet inte stämmer.

Överklagandenämnden kan dock enbart pröva det överklagade beslutet, inte vad som hände efter beslutet. Som framgår ovan är nämnden inte en tillsynsmyndighet. Överklagandenämndens prövning i ärendet är således begränsad till om det överklagade beslutet innebär att [redacted] har diskriminerats.

Överklagandenämndens överväganden i sak
Mot bakgrund av vad som framgår under rubriken Överklagandenämndens prövningsram är frågan i ärendet om universitetet genom beslutet att inte bevilja [redacted] begäran att få examineras muntligt i mindre grupp på så sätt som hon begärt har utsatt henne för diskriminering i form av bristande tillgänglighet.

Överklagandenämnden konstaterar inledningsvis att det av ärendet framgår att [redacted] har en funktionsnedsättning. Det nämnden har att bedöma är om universitetet genom beslutet har vidtagit skäliga åtgärder för tillgänglighet för att hon ska komma i en jämförbar situation med studenter utan hennes funktionsnedsättning.

Överklagandenämnden konstaterar vidare att några krav på pedagogiskt stöd eller anpassning av examinationen för studenter med funktionsnedsättning inte har formulerats i författning. Någon rätt för studenten att få examinationen eller utbildningen anpassad efter sin funktionsnedsättning finns således inte i högskoleförfattningarna. Krav på studieprestationer och examinationskrav som ställs upp för studenter i högskolan kan inte heller i sig utgöra någon diskriminering (jfr prop. 2001/02:27 s. 53). Eftersom det inte finns några lagliga krav uppställda för det pedagogiska stödet bör de åtgärder som kommer i fråga, utifrån vad regeringen skriver i propositionen, i huvudsak vara av enklare beskaffenhet.

I ärendet är det fråga om åtgärder för att göra examinationen tillgänglig för studenten. Hur examinationen på en kurs utformas beror i regel på kursens innehåll och mål som uttryckts i kursplanen och på vilka prestationer hos studenten den är avsedd att bedöma. Överklagandenämnden noterar att det av den aktuella kursplanen bl.a. framgår att kursen avslutas med ett seminarium tillsammans med övriga kursdeltagare där arbetet presenteras och försvaras, och att studenten även förväntas opponera på en annan students arbete under kursens gång. Därutöver

anges inget i kursplanen om att några andra personer behöver närvara vid den muntliga presentationen.

[redacted] har i sitt Nais-besked fått en rekommendation om att vid muntlig examination få examineras i mindre grupp efter beslut av examinator. Göteborgs universitet har inte beviljat att hon garanteras att få göra den aktuella muntliga examinationen i en mindre grupp. Universitetet har främst motiverat avslaget med att ett beviljande skulle medföra logistiska problem. Universitetet har uppgett att grupperna redan bedöms vara förhållandevis små samt att ett förhållandevis stort mått av koordinering krävs för att organisera och schemalägga redovisnings-tillfällena, vilket innebär logistiska hinder. Universitetet uppger att det så långt som möjligt kan erbjuda att planera utifrån att presentationen inte går att följa via zoom, under förutsättning att examinatorn kan vara med på plats, samt att lägga den vid en tidpunkt på dagen då lärosätet bedömer att färre andra studenter kommer att närvara men som ändå är en rimlig tid för opponenten.

Överklagandenämnden anser att [redacted] ansökan om att få genomföra den aktuella examinationen muntligt i mindre grupp avser en enkel åtgärd som är skälig för att göra examinationen tillgänglig för henne.

Nämnden bedömer därför att universitet – genom att inte garantera att [redacted] får genomföra examinationen i mindre grupp – därmed inte har vidtagit skäliga åtgärder för att hon ska komma i en jämförbar situation med studenter utan hennes funktionsnedsättning.

Överklagandenämnden finner mot denna bakgrund att beslutet strider mot diskrimineringsförbudet avseende bristande tillgänglighet i 1 kap. 4 § 3 diskrimineringslagen och att detta kan antas ha inverkat på utgången i ärendet. Beslutet ska därför undanröjas och ärendet visas åter till Göteborgs universitet för ny prövning.

Enligt 5 kap. 1 § högskolelagen (1992:1434) får Överklagandenämndens beslut inte överklagas.

För Överklagandenämnden

Amina Lundqvist

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Amina Lundqvist, ordförande, professorn Anna Ehrenberg, docenten Mikael Hansson, chefsjuristen Christina Helmér, studenten Jack Senften, chefsjuristen Arne Wahlström, professorn Anna Finne Wistrand och professorn Kristina Åkesson. Föredragande har varit verksjuristen Christine Lundgren.

Expediering till:
[redacted]
Göteborgs universitet (dnr DS 2025/7043)